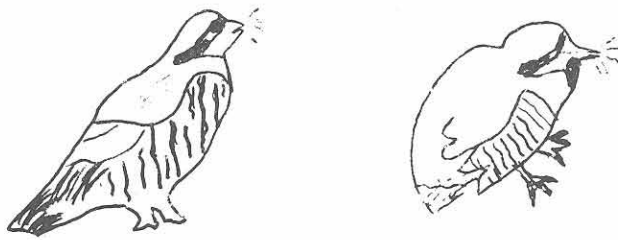

۵۶ - شه پۆل

له هیندی شوین له کورده واریدا به تایبته لای (بان هۆبه تو) و دیوانده ره و (تيله کو):
ئیران شار قیربون شهوانه له کاتی خویدا به چرا تۆر، راهه که و ده کهن و ده یان گرن و له ئاوی
«هه رمۆله» ی لای هه وشار به ته پکه و داوو تۆر که وده گرن ...
ناوی «کهو» له زاراهه کانی کورده واریدا: له زاراهه ی کرمانجی دا «زه رهج» له زاراهه ی
له کیدا - «زه رهژ» له هه ورامانیدا «دوراج - یان» دورگ.
«زره کهو» زره که و دهنگی خوش نییه و کهم راوده کرئ و ئه گهر بچنه راوی ئه م که و ده به
تفهنگ ده یان کوژن.

دهسته و پۆلی زره کهو. جاری واهه یه ده گاته ۲۰۰ کهو، ئه م جووره کهوه له داوینی
کیوو چیا ی بهرز هیلانه ساز ده کهن. ئه م جووره کهوه مالی ناکرئ چونکه ناتوانی له ئاوی دا
ژین بهر یته سه ر، به چکه ی زره کهو ئه گهر له ئاوی رای گرن له پاش دوانزه روژده مرئ «کهوی
چیل - کهوی چیر که له زاراهه ی کرمانجی ژورو دا به تایبته له لای «وان» و «بتلیس» کهوا
چیرا و «کهوا چور» «کهو» یی پی ده لئین. زور سرنج را کیشه له کورده واریدا «کهوی» - ناوی
ژنانه یه^۱.

خاسه کهویان پور له زاراهه ی سه یی و موکریانی و نیو به گت زادن و گهورک و
سه قزو بانه و سه رده شتا. - له کرمانجی ژورودا «کهوی گوره لئ» پیی ده لئین، پۆل و دهسته ی ئه م

۱ - ئه گهر ئافره تیک جوان و نه خشیلانه یی پی ده لئین «کهوی» و به میوه کهویش ده لئین «کهوی ده توانم بلیم لیره دا
زور به جوانی ته و فیری مُدکَر و مُوئَت «نیرومی» ده ر ده کهوی له کور دیدا بو مُدکَر ده لئین. همه، مچه - عه به، کوره
مه ترسه، (E - O) نیشانه ی مدک ره یان باو - کاکو، چه کو، شیرکو، حه سو، صالحو، هه سبی من ره شه «له کرمانجی
ژورودا» (و - W) نیشانه ی مدک ره ده بو مُوئَت دئین پوری - خوشکی مه ترسی دادی، وه له کرمانجی ژورودا ده لئین:
کیژکا - ژنکا - داپکا = «ماینا من خوش به زه» (O : E - و : W - نا: A - ی : آ) نیشای میونه یه.

۵۷ - شه پۆل

جوۆره كه وه ده گاته ۲۰ و ميوه ي ئه م كه وه تا ۱۱ هيلكه ده كات و زور به يان هه لديني، يه ك دو هيلكه يان پيس ده كات، رهنگي ئه م بالنده به م جوۆره: لاي سهرو به ده نى بوۆره و رهنگ خو له ميشه، مل و ساو گهردنى، وه لاي ژوروى سنگي خه تيكي سپى تيدا يه و ئه م خه ته له ژير چاوى يه وه ده روات به جوۆريكي وا كه مل و سهركولمى ده گري و له ده ورو به رى خال خالى رهش و سپى هه يه، په له په له خال و خه تى رهش و جوان كه به يه ك ئه ندازه ليك دورن لاي سينگي هه يه، نيره و ميوه له رهنگاز و ريان ته و فيرييه - نيره كه و كه ميك له «ميوه» كه و گه و ره تره و سه رى «ميوه كه» له سه رى نيره بچو كتره، لاي ژوروى ده نو كى نيره كه و خه تيكي رهش له دولاو، وه ك ده مه داس تا ته و قى گهردنى را كشاوه و پانا يى ئه م خه ته يه ك سانتيمتر ده بى، ده ندوك و پيى ئه م داعبا يه رهنگ سوره...

راو وشكار - راوى خاسه كه و زور له ميژه و لپروژگارانى زور دور و دريژه وه يه، هه يه و راه كه و، كه له نيوكورده و اريدا باوه و عيل و عه شره تى چادر نشين خو و خده يان به راه كه و گرتوه و ئه وانه و ارا و چين نزيكي بيست كه وى راوى يان هه يه. زياتر نيره كه و بوۆرا و راه گرن چونكه راو وشكار به كه وى مى ماوه ي زور كه مه. كه و به م چهن جوۆره راو دكرى.

۱- راه «ههردى» ئه م جوۆره راه له زستاناندا ده كرى و به م جوۆره كه وه ده لين: «زيبى» يانى گه رمين و كوستان ناكات. راوچى باشترو ئاسانتر ده توانى ئه م جوۆره كه وه بگري و راوى بكات جا به وه سيله ي نيره كه و يان «جوت» نيرومى راوى انده كه ن جارى وايش هه يه ئه گه ر به فر زوربى به دار و گوپال ده يان كوژن.

۲- مى روژ «راه ما كه و» «چيل كر» ئه م جوۆره راه له كاتيكدما ما كه و «چيل» ده كوئته هيلكه كردن و له پاشان ئه و كه وه ميسيا نه «كر» ده كه ون و له سه ر هيلكه كورك ده كه ون شكارچى «ما كه وى» راو وشكارى خو ي دينى و له (ركه): قه فسه دا له جيگه يه كى تا يبه ت داى ئه نى و راوى پيى ده كات - ئيستاله هيندى مه لبه ند له باتى «ما كه و» زه بتى سه وت دائه نين ئه م جوۆره راه له ئيو اراندا له ساعه تى شه شى پاش نيوه رو يان له به ياناندا له پيش مه لا بانگ دانا تاكاتى تاو هه لات به ريوه ده برى.

۳- راوى «پول بوار» ئه م جوۆره راه له ده م به ياناندا له كاتيكدما كه و پۆل پۆل ده يانه وى به ره و گه رمين برون راه ده كرين، راوچى شاره زاو زور زان ليسان وه خو ده كه ون.

۵۸ - باوی کوردەواری

۴- پاره باپ ۱ - ئەم جوۆره راوه له کاتی کدا که به چکه که و خه ریکه «خال ئه ریژیت» جی به جی ده بی. ئەم پاره باپه له نزیکه کانی و ئاو و له جیگه ی «چینه» دا که دین بو ئاو خوار دهنه وه، به توۆر یان داو پاره یان ده کن و ده یان گرن.

۵- کلاو و رچ و ریوی، پاره چی کلاویک له لباد وه ک سهری و رچ یان وه ک سهری ریوی دروست ده کاو له سهری دهنی و کهو «سلی» لی تاکات و به «ساجمه زهن» یان «سهر په ر» یان «تاپر» ده یان کوژی.

۶- داو: له مویی کلکی ئەسپ ئەی هوننه وه به شهوانه نیره و می کهو ده به نه پاره و داوه که ئەنینه وه جا ئە گهر می کهو بخوینی نیره کهو به ده نگییه وه دیت و ئە گهر نیره بخوینی می کهو دین و لیبی خرده بنه وه و به داوه وه ئە بن و به م جوۆره پاره ئەلین: «سییا کام».

۷- هه وازه نی: کهو هه لده فرین و له هوا به تفهنگ ده یان کوژن.

۸- چروسکه پاره: له شهوانه دا داری چهور، وه ک دار گوژیان دار به پاره ئاور ده دن و له وشوینه ی وا کهوی زوره پای ده گرن - کهوه کان بولایی شوقی ئاوره که دین و ده یان گرن، جوۆره توۆریک وه ک توۆری باسکیت بال را ده گرن و کهوه کان تیبی ده کهون.

۹- سهنگه ره پاره «گهی - مه نزل» له به هار و پاییزانا که کهو به «قنه» - «قونه» - «قله» له ژیلای به ره و ژور دین به تفهنگ ده یان کوژن یان - له کاتی گهر ما دا که دین بو ئاو خوار دهنه وه گهر ما ژو دهن و ده یان گرن و پاره یان ئە که ن.

۱۰- دیو جامه ... که پارچه ی په نگاو په نگه وه ک په شه دان کون کون ده کهن و به ئەندازه ی بالایی پیاویک سازی ئە کهن جا ئە گهر پارچه که سپی بی ئەی ره نگین، له پاییزانا که «باپ» گه وه ئە بن و به قنه دین و باش ناتوانن هه لفرن له و کونانه وه وه به رفه نگیان ئە دن، ده لین که وه له شتی په نگین و جوان خووشی دی و ماریش هه ز له شتی په نگاو په نگه ده کات، بو یه کانی پاره ی دیو جامه مه ترسی هه یه و مار به و جوۆره پاره چی یانه وه ئە دات. ده لین خاسه کهو زور به هوشه.

۵۹ - شه پۆل

۱۱ - بهر پهت: ئەم: راوه له پاییزانا کاتی که و له نزاره وه بهره و بهر بهر ژۆر و خۆره تاو دهروات به پهژین و چرو چالوک سهر زایان لیبی ده گرن و که وه کان به قنه به بهر پهژینه که دادین و ده که ونه نیو ئەو بهره رهت و چاله وه و بهزیندوی ده یان گرن و بهم جوهره راوه، که و بوار - حه شار و کۆلتیشی پیی ئەلین.

۱۲ - شه په بق - له بههاراندا دونیره که و روه پوی یه کتری دا ئەنێن و بهسه ر یه کدا ئەخوین. له م ههریمانهدا زۆر راو ده کری. «سهرواماتی» لای دیوانده ره وسنه - «ژاوه رو» که لی گارانی مه ریوان، به شی رۆژ هه لاتی «سارال» و چه می گاهه رو ی لای کامیاران، ده لێن: نه بههاراندا راپوچی زیره ک و ماهیروشاره زا راوی می که و، یان (حیوانات) و بالندان ناکهن بوئوه ی له م کاته داهان له زی و زه و (زاوژی) و په ره سه ندن داوه ره که سیک «میینه» راپوکات تف و له عنه تی لی ئە کن. به دهنگی که و ده لێن «قاسپه» شایه ری کورد ده لی:

قاسپه قاسپی که و وسوسکه ی بانی بهرد خۆم نه چیره وان سه یری تۆم مه کرد

۱۳ - چیره ی شه لێن کاتی که که و له دوره وه شتی که بیینی و دهنگ بهر زکاته وه، وه که ئەمه بیهیوی دهنگی ئەو شته بدات ورکه یان «ورته» که بی که نه چر په چرپ و دهنگه دهنگ، راپوچی بوگرتن و کوشتی که و ئەمه یان کردۆته بیانو و ئەلین: که و دنوک و پیی خوی به خوینی هاو خوینه کانی یان به خوینی تیمام حوسین سور کردوه، ده بی زۆر زو له توله دا بکوژری. ئەمه یه ش چیرۆکی که وه شه له که باباهه ژاری موکریانی به شیعر ئەی گیر یته وه:

سه ر داری بوکان عهزیز	خانی سه ره به رزو به ریز
دیته کهویک دهفرۆشن	کرپاری زۆر له جووشن
پرسی: چۆنه ئەوه که وه	وا له دهوری هه وه هه وه؟!
گوئیان: کهویکی راوه	کهوی بیری له و ناوه
که وه شه له ی به ناو بانگ	نرخه بوکانه شه ش دانگ
هه رگیز بیینی تهنگ نابی	له قاسپه بی دهنگ نابی
وتی: نامه به په له	بووم بکرن که وه شه له

۶۰ - باوی کورده واری

چل زږیریان له سهر بژارد   که ویان به سهر دار سپارد
 خان هه لئی پساند سهری   روی کرده ده ور و بهری
 گوتی: کی ها وره گهزی   بداته دهست ناحزی
 پاداشی سهر برپینه   نه ک وابه زیر کپینه
 هوشتی بی کوردی هه ژار   گهلت مه ده دهست نه یار

بو شینی باو کم خوالی خوشبو مه لایبیراهیم:

پدرم دیده بسویت نگرانست هنوز
 آنقدر مهرو وفا بر همگان کرده ای تو
 غم نادیدن تو بار گرانست هنوز
 نام نیکت همه جا ورد زیانست هنوز
 خود برفتی زجهان کی برود آثارت؟
 دیده از دوری رویت نگرانست هنوز
 رفتی از دیده و داغت به دل ماست هنوز
 هرکجا می نگریم روی تو پیداست هنوز
 خانه را نوری اگر بود زرخسار تو بود
 ای چراغ دل ما از چه تو خاموش شدی.
 ئاخ و داخ و زوخ و زام و خهم
 هر پنج له هیجره ی دهرون بیهن جهم - شه پؤل.
 تبسم زیر لعش گر نشان پرسد غبارم را
 ببوسد تا قیامت بوی گل خاک مزارم را

۱- ئەم باسی راوه که وه له کۆواری سروه ژوماره ی ۵ پهره ی ۲۰ تا ۲۲ سالی ۱۳۶۵ ی هه تاوی به قه له می (شه پؤل) محمه مد صالح ئیبراهیمی محمه مدی له چاپ دراوه به لام شعیری که ویان لی قرتانوده.

دهسکرد و کرداری پیشه سازی له کورده واری دا ئاش، ئاسیاو
حه کیم مهوله وی کورد؛ له م باره وه ئه بیژی:

سه دای ئاسیاو چی مه یۆ په یا په یی   ئاسیاو خالییهن، نۆره تن ساده یی

ئاشانه وه = ASHAHAVA ئه مرۆکه، ئه گهرچی، له ولاتی کوردستانا ئاشی ئاوی،
یان، ئاسیاو، له هیندی جیگه رهنگه، شوینه واری، مابی، به لام وه ک ئه زانن له زور جیگه، ئاشی
ئاگر، جیگه ی ئاشی ئاوی گرتوه ته وه، جا، له بهر ئه وه ی، به شی زوری روله کانی کورد،
رهنگه، له باره ی چلون دامه زرانندی ئاسیاو و ئه و شتوومه که ی و، بو ئاشانه وه ی ئاشی ئاوی
پیویسته، ناشاره زابن و بو ئه وه ی له بیر نه چنه چونکا زور و واژه و ناوی ره سنی تیدا بکار براوه و بو
زاراوه ی پیشه سازی و سه نعت به کار دین و بو ئه وه ی له بیر نه چنه وه ئیمه له م به شه داباسی چلون
دامه زرانندی ئاشی ئاوی تان بو ئه که یین.

ئه و که ساندی و ا جوگه ئاویکیان هه بی، له پاشان که بتوانی ئاش بگپری، لا پالیکی بهرزو
بلیند، ئه گره بهرچاو وه جوگه ی بو رانه کیشن، شوینی ئاسیا وه که خوش ئه که ن و ئاش

۶۲- باوی کور دهواری

ته نینه وه... ئاسیاو به دو جوړ دانه مه زری: په که میان ناشی ته نوره یه، دوه میان ناشی دولیاشه. ناشی ته نوره بهم جوړه ته نینه وه: ته نوره یه کی گوره، یا به قسل وگه چ یا به حه له بی و ته نه که و چه لنگ و گالون و یان، خو له داری نیوه لکول او ساز ته کهن، و نه ش گونجی ته م جوړه ناشه، له ئاسیاوی دولیاش نه وی تر و به رزایی که متربی و هم ته نوره یه بو، ته وه یه که پری پکن له ئاو و ئاوه که، له ویدا، پهنگ بخواته وه لای خواره وه، له زه موره وه، یان، کونجیکی بچوکه وه، به توندی ده رچی و، ده رپری و، به خوړ، بداله پره ی توپه که وی سوریته وه و به رداشه که ی سهر و بگری و بهم جوړه، ناشه که بکه و یته کار.

به لام ناشی دولیاش که دولی بودروست ته کهن به قسل وگه ج و تاویر یان تانه به رد و سینگ چین دای ته مه زرین و ناویکی لی قایم ته کهن، که لای سهره وه ی گوشاد و هه راو و ده م بلاو بی، وه لای خواره وه ی ته نگ و بهر ته سک و بچوک بی، به جوړیکی وایی ته گهر جوړ که ئاوه که ی تی هه لکهن، به و پری توندو تیژی یه وه، به نیو: ناوه که دا: که دولاش و، دولیسی پی ته لین بروا، بداله پره کانی توپه که و به رداشته که یسی پی پسرپی^۱ ته و شتانه ی و، ناشی ئاوی پی دانه مه زری و دروست ته کری ته مانه:

۱- دوه ردی گوره، به ردی سهر و، به ردی خوار و، که به جوړیکی تایبته گه لاله ی ته گرن و هم به رداشانه له کان و جیگه ی تایبته دهری دین و ریگ و پیکی ته کهن و، ناش وه ستا بیرازی ته کات و ته وه ره و بسته ی تی ته گری... له نریکی «بوکان» گوندیک هه یه، به نیوی «دشکستان» که به رداشی چاکی هه یه و به رداشی ته وی زور به نیو بانگه، له موکریان و ته و ناوانه، بوئاش نانه وه، به رداش له گوندی: داشکستانه وه، دین.

له چیا کانی کوردستان کانی به رداش زورن.^۲

۲- حه و آله HAVALA واته: بهر دولاو، یان، به ردولی ناشی، به رزایه کی ده سکاره، که له به ردی ساز ته کری، و له به ردی هه لیده چن، هم حه و آله ته بی له ناشه که، به رزتر

۱- سهرچاوه و تاری لیکو له ره موجه قیقی به ریز کاک قادر فه تاحی قازی له کوواری بلاو کی زانکوی ته ورزیه - کوواری هونه رومه ردوم له بابهت زاراوه ی ئاسیاوی ئاوی به وه (شه پول).
۲- بووینه له خال ده لیل به ردی گرانیت، خال وردو به قیمت زوره (شه پول).

۶۳ - شه پۆل

و بلیندتربیۆ، له بهر ئهم حهواله دا دۆلّاش پائه کیشن و دای ئهمه زرینن. ئاوه که له حه واله وه ده پ ژیتته نیۆ دۆلّاش.

۳- دۆلّاش DOLAS که دۆلیان و تهنوره و دۆلّاویشی پیّ ئه لّین. داریککی ۶ گه زی یا ۱۰ گه زی زۆر ئه ستوره، که نیوه راسته که ی هۆلۆل ده کهن و هه لّیده که نن، وه له حه واله که ی قاییم ئه کهن و ئه بیّ به ئه ندازه ی حه واله که بهرزو بلیند بیّ و سهر پشتی واته: ئه ولایه ی وا به تا که، ته خته به ند ئه کهن و دای ئه به ستن، به جوریککی واکه ته نانهت چۆر یکیش ئاوه، نه ده لّینی. له سهر حه واله که وه چوار پینچ دار به ناوی (سپهره) له جوگه ئاوه که ده چه قینن بوگّل دانه وه ی پوش و پلّاش.

۴- دارخوانکی- ئاشی خانکک، یان خوان یان ژیر بّوسکک، که «بلیسکک و چل که نار و داری ژیر گریژ نه شی پیّ ئه لّین = داریککه یه ک میترونیۆ (۱/۵ درژوه و ۲۰ سانت ئه ستوره) و پانایشی نیۆمیتره له ژیر گشت دام و ده سگای ئاشه که له زه وی گیراوه و ناوه راستی ئه و دار خوانکه چال کراوه و هه لّکه ندراره و «به رمورو» واته، تو بگه ر و بۆلۆسکک «له سه ره ئه و دارخوانکه یه، وه داری «پیّ یان: شم شیره شی لّیقاییم کراوه... که به و داره، و اتا: دارخوانکک» و «دارپیّ» ئارد، وردویان درشت و زبر «ئه کریّ و به رداشی سه رو، به و داره به رزو نه وی ئه کریّت.

۵- به رمورو یان، به رده موره یان به ردمورو ئهمه، به ردیککی سه خت و په شه، یان «به رده سماته یه که: له نیۆه راستی دارخوانکی ئاشه که ی ئه چه قینن و تیّ ئه گرن که پیّ ئه لّین «به رمورو».

۶- بسته ی ئاشی واته: شیش و «بلیسکک» و ئه و میله ی وابه نیۆه راستی توپه که دا ئه روات و له سه ره ئه و «به رموره» وه ی دا ئه نین و دا بینی ئه کهن، وه ئه و میله ی واله توپه که و ته مبه هه لّده کیشریّ له سه ره به رمورو که، ده س ئه کابه گهران، جاتوپه که و به رداشه سه رو که ش به خو په وه ئه سو پینّیه وه، بسته میحوه ری ئاشه و ئه ئاسنه

۶۴ - باوی کور دهواری

۷- تهوهره TAVARA: پارچه ئاسنیکه چوارگوشه‌ی دریژ، یان، پارچه‌داریکه به جورئ نیوه راسته‌کهی، کون ته که ن و تم سهره و سهریشی «پهره‌دار» و به ته ندازه‌ی تهو «تهوهره» به‌داشته‌کهی سهره‌وه‌ی بوّه‌لده که نن و لهو به‌رده‌ی ته‌گرن و تهو به‌رداشه، بهو «تهوهره» وه ته‌گه ریّت و سهری بسته و میله و شیشه ئاسن و بلۆسکه‌کهی به‌هوئی، به‌روله، جا داربی یان ئاسن لیئ قایم ته کری.

۸- «پهره‌ی دار» توپ یان چه‌رخ یان دارپهره‌ی توپی ئاشی، له بنی خوانکی ئاشی یان له نیو دۆزقه، توپیک دابین ته‌کهن، که پهره‌پهره یه و پهره‌ی داری، پیوه‌نوساوه، وداوی «زه‌مبوره‌که» به‌خوړلهو، په‌رانه ته‌داو ته‌ی گپری و ئاشه‌کیش، ده سوپړینی ته‌وه.

۹- دارپی، یان دارنیل یان، شمشیره - داریکه‌گه‌زو چاره‌کیک دریژه، تم داره، وه‌به‌ر «پی» ئاشه‌کهی ته‌دهن وه پیی ئاشه‌کهی پی به‌رز ته‌که‌نه‌وه. تم داره‌داری پی و دانیشی پی ته‌لین، له‌هه‌ندی جیگه‌ی کورده واریشا، ته‌لین: ئاپی لیه‌لینه «یان» ئاپی ئاشه‌که‌هه‌لینه «با» زمه‌ره‌که‌واتا: گه‌نمه‌که، لیکات یان، ته‌لین: پی لیداخه یان ئاپی ئاشه‌که‌داخه، با، ئارده‌کهی وردبی یان، تم ناوه: زوړت پی لیه‌لینه‌وه، یان پی لیه‌لینان یان پی لیداخستن.

۱۰- چه‌قه‌نه، یان چه‌چه‌قه، یان، جغجغه: ته‌خته‌داریکه، له‌که‌ویژه قایم کراوه و له په‌ستا په‌ستا، له‌به‌رداشه‌کهی ته‌که‌وی و ته‌کان به‌که‌ویژه که‌ته‌دا، وه‌به‌م جوړه‌که‌م که‌م گه‌نمی نیو «که‌ویژه که‌ته‌خزینته‌خواری و ته‌چپته‌نیو‌گه‌روی به‌رداشه‌که، لیره‌دایه‌ته‌لین: ئاش‌کاری خوئی ته‌کات و چه‌قه‌نه‌دهم و دیانی خوئی ته‌شکینی یان دارته‌گه‌رخودا‌غه‌زه‌بی لیگرت، ده‌ی کاته‌چه‌قه‌نه‌ی ئاشی.

۱۱- که‌ویژه، یان، له‌ری، یا، چینه‌کی، یا‌کوژه: که‌ناوچه، ناچه، بلۆسکه و ناودانیشی پی ته‌لین، داربلۆسکیکه‌که، گه‌نم له‌کونی «بانیره‌که‌وه» دپته‌نیو ته‌وه‌که‌ویژه‌وه و له‌ویشه‌وه، ته‌که‌ویته‌نیو، گه‌روی به‌رداشه‌سهره‌که‌یان (گه‌رو) گه‌لوی ئاسیاوه‌که.

۱۲- دۆزقه، که‌ژیردۆزه‌قه و ژیرئاسیاویشی پی ته‌لین، جیگه‌یه‌که، که‌توپی ئاشه‌که‌له‌ویدا ته‌گه‌ری و ئاوله‌زه‌مبوره‌که، ده‌ر، ته‌په‌ری و له‌توپه‌کهی ته‌دا و له‌ونیو دوزه‌قه‌وه ته‌رواته‌ده‌ری.

۶۵ - شه پۆل

۱۳ - شادۆل، که وچکه یه که له جیگایه ک وائاوی زۆری و له دۆله که ساریژ بکات و برژیته خواری ئەم شادۆله له دەم دۆله که ئەدەن، بو ئەوه ئاوه که به فیرو نەر وات و ساریژ نه کات.

۱۴ - زه مېوره و شا زه مېوره، یان، گونج: داریکه، کونکراو، که له سه ری خواری دۆله که، گیراوه و ئاوه که خرده کاته وه، بو ئەوه ی به توندوتیژی له توپه که، بدا و بی گیرۆ و بی سوپینی.

۱۵ - له واز یان شمشیر «ئاسنیکه»، به رداشه که ی، پی ئەم به ره و، به رته کریت و کاری ته هروم ته کات به لām (خه ردار) داریکه به رده خواری که سابت راته گری.

۱۶ - گرده له یان گرده ل: توپه داریکه به رداشه که ی پی دهنه خواری و پی دابین ته که ن.

۱۷ - راسته: داریکه، له سه ر به رداشه که ی، ده گیرن و به رداشه که ی پی راسته و پاسته ته که ن.

۱۸ - به راو: زه مېوره یه که، بو راست کردنی ئاوه که بکار ته بریت.

۱۹ - بانیه: که دۆلیدان و دۆلیان و دۆلایشی پی ئەلین، جیگه یه که، ده غلی هارینی

له سه ر رۆته که ن و له ویوه گه نمه که ته چینه نیو که ویژه و گه روی به رداشه که وه.

۲۰ - به ن که ویژو باندول: که به ندویشی پی ئەلین. به ن وه شریتیکه دریش و کورت

ته بیته وه و که ویژه که ی، پی به رز و نهوی ته کریت، تادان زۆر، یان که م بریژته نیو که روی به رداشه که وه.

۲۱ - ئاردمیز: له ده م گه روی، به رداشی ژیرین، جیگه یه که هه یه که ئارد، یان، گه نم و

په لخور ئەدا. له کورده واریدا ئەلین: ئاشیک له میز تن بی، هه رته میزی.

۲۲ - ده مه بیل یان ده مه بیلی ئاردی: ده مه بیلیکه، ئاردی پی خر ته که نه وه و ئاردی پی

ته که نه نیو جه وال و هوپ و ته لیس و شتیوا.

۲۳ - ده م به ریان، یاشیلکه جیگه یه که، ئاوه که له ویوه تی هه لده کری، یان ئاوی ئاشه که،

له ویوه دانه خه ن.

۲۴ - ئاشه وان یان لویینه، «ئاسیاو چی» که سیکه به سه ر ئاشه که دارا ته گات و خزمه تی

ته کات وله به رانه ری ئەم کاره دا ئاشانه و مزه ده ستینی هه رله ده ته غار، گه نم، یه که، ته غار،

مزه، وه رده گری...

٦٦- باوی کور دهواری

نوکتە: کاتی که زمهر، تهواو بو ئاشهوان ئەچیتە سەربانی ئاشه که و یه ک به خوئی
هاوار ئە کات: «ئاش به تاله»

لیره دابه ئە گەر کار و کرده و یه ک نهی گرت و ناچار بن دەسی لی هه لگرن له
کوردە واریدا ئەلین: ئاش به تاله! جائه گەرمهه ریان، نه هینا، ئاشهوان، ئاوی ئاشه که
دائە خات.

ئاشهوان، هه مور و ژێکی ههینی جارێک به ئاش وه سائەلی: بێت ئاشه که، بیراز کات.
٢٥- ئاش وه ستا: کاری ئاش وه ستا ئەمه یه، ئاشه که ئەنیتە وه و سازی ئە کات و ئە و
به رداشانهی و له ولاتی . موکوریان له گوندی «داشکستان» ئە ی هین رێک و بێکی ئە کات و
ته وه وه بستەشی بۆ ساز ئە کات و تیی ئە گریت و به رداشە کانیشی، ته راز ئە کات و پراستە ی،
ئە گری، تابه هیچ لایه کدا، خوار نه بی و له به رانبه ری ئە م کارانه و بیراز کردنی، ئاشه که، مزه و
جومعانه، وه ئە گری، واتا: ئە بی له مزه ی ئاشه که، مافی ئاش وه ستا بدەن.
له کوردە واریدا، ئەلین ئاش تایی رازی، نه کهن، ئاردی وردنابی واتا: گە نم باش
وردنا کات.

٢٦- ئاش گێرێک ئاو: هه ندی ئاوه، که، بتوانی ئاشه که بخاته کار، ئاشگێرێک ئاو.
ناو، براوه، ئە وه یه له شیعری فولکلوریکیشدا هاتوه که دەلی:
جوگه، چ جوگه، ده ئاشگێر ئاوه = ئە گەر باوه رکه ی چومیک ته واوه.
٢٧- ده ساو: به ئاوێک ئەلین: که وه رزیر بتوانی هه ندی زه رحاتی پێ ئاوبدات. له
کوردە واریدا ئەلین: ئە چمه سه ره ساو.

٢٨- په رچ: PARG = په رزین: جو ره په نجه ره یه که که له تول و داری ناسک سازی
ئە کەن و وه ک چه په ر ئە ی ته نن وله ناو ئاوه پێش دۆلی ئاوی ئاشه که، ئە ی چه قینن تا گزو،
گیا و پرش و پلاشی ئاوه که، بگری و نه هیلێ بینه ناو: دۆله که، نه وه کو زه مبه ره ی

١- هه ر ئاوێک له وانه بی ئاش بگری باله سه ر ئاشیش نه بی پێی ده لێن ئاشگێر، بو وینه ده لێن: ئە وکانیه ئاشگێرێکی
ئاو لی هه لده قولی یا ئە و جوگه ئاشگێرێکی ئاو پێدا ده روا - ئاشگێر ئاو بوته زاراوه و نیستیلان بو ئە ندازه گیری
واحیدی ئاو (شه پول)

٦٧ - شه پۆل

دوله که بگرن. یان ئەو، پەنجەرە لە خوار، دو زە قەی، ئاشە کەو لەناو، جوگە، ئاوە کە، ئەی چەقین، تا، ئەگەر پەری، توپی، ئاشە کە، بپەری و ئاویبا، لە دەم، ئەو، پەرچو، پەژینەو، بگێر سێتەو و ئاوی، نەتوانی بیبا.

٢٩ - کوڤرە گە = KORAGA: بە شوینیک دەلین کە توپ و تەمبورو پەرەکان، خوانک لە ویدا یە.

لەدوای کوڤرە گە، شوینیک هە یە، کە، ئاوی ئاشە کە، لەو یو، ئەروا تە دەری، کە، ناوی دۆزە قە یە، کە وە ک دۆزەخ، وایە، چونکا سەرە کە ی داپۆشراو و: تەنگ و تاریکیشە.
٣٠ - تەغار: چوار پوتە، یان چوار کیلە یە. پوتی گەنم ١٦/٥ کیلوگرامە. لە هەندێ: شۆن دە پوت بە تەغار یک، دائە نین و لە هیندی جیگە بە ١٠ پوت دەلین باریک بەلام کە وێژە ٥ پوتە.

٣١ - کاسە: پەیمانە یە کە، دو، یان ٤، سیبە یە و هەر سیبە یە ک، لە موکریانا، بە دوکیلوگرام دائە نین. بەلام (رەبە = REBA) شەش مست گەنم ئەبات، - (کە پوله = KAPULA) نیو، رەبە یە، یانی: سی مست گەنم ئە گری.

با نیژە، یان، دولیان: شوینیک، لە بان، بەردی ژورو، قول درو سکراره، باراشە کە و جەوآله، گەنمە کانی، لە سەر رو، ئە کە و لەو یو، لە کونیکە وە، بە ناوی (کورول، یاقونە گالە) ئە چیتە ناو (کە وێژە یالەری = چینه کی) یە وە.

٣٢ - قولکە ی ئاش یان، دولدانی ئارد: دوای ئەو ی دەغله کە بو، بە ئارد، بە دەورو بەری بەر داسا کانا کو ئە ییتە و دە پتە ناو قولکی ئارده کە وە، کە، لە بەر دەم بەر داسە کانه وە یە کاتی ئارده کە لەو ی، خەربو وە ئاشە وان یان خاوەن باراشە کە بە ئارده ل، ئارده رکیش خەری ئە کاتە وە لە پاشان بە دە مە ییله، کە، بالی و بالە و ییلی ئاردی ئاشی پیی ئەلین و لە دار دروس کراو، ئە ی کاتە ناو، جەوآل یا هو، یاکیسە و شتیوا و ئە ی باتە وە، مآلی.

٣٣ - چە کوچ، چە کوش، کو تە، ئاسنیک سیخت و گرده، کە دە سکی هە یە و ئاش وە ستا، ئاشی پیی بیراز ئە کات، بیراز کردن، لە ناو قسە ی خومالی دابە تە می کرد نیش دە لین.

۶۸ - باوی کور دهواری

۳۴ - باراش = BARAS له دو، واژه‌ی (بار) و (ئاش) سازبوه. واتا: باری ئاسیاو، ئه‌و گه‌نمه‌ی‌وا به‌بار، ئه‌ی به‌نه‌ئاش.

۳۵ - ئاشه‌وان = ASAVAN له دو واژه‌ی (ئاش) واتا: ئاسیاو و (هوان) که په‌سوه‌نده‌و به‌مانای به‌پړپړه، به‌ری ئاسیاوه - ئه و که سه‌ی، وائاگای له‌ئاشه، سازکراوه.

مزه‌یا ئاوان یا ئاوانه، بریه‌تی یه: له $\frac{1}{15}$ یا $\frac{2}{10}$ هه‌می ئه‌و، گه‌نم و شتانه‌ی‌وا له ئاش لیده‌کری و ئه‌دری به‌خواه‌ن، ئاسیاوه‌که.

۳۶ - دان DAN یا دانه، له کوردییا ئه‌لین: ئاشه‌که، دانی لپراوه.

۳۷ - ئاشی دایمه‌گه‌ر DAMAGAR = ئاسیاو پیکه، که هه‌میشه کار بکات.

۳۸ - ئاش ده‌میزی = ASDAMIZE ئه‌مه کاتیکه بسته که زور کاری کرد بی و گه‌رم، داهاتی و ئه‌و شتانه‌ی، ده‌وری خو‌ی، سوتانی لئو، کاته‌دا ده‌نکه گه‌نمه‌کان، به‌ساغی، یان، به‌په‌لخو‌ری فیشقه بکه‌ن و برژینه، ناو، ناوی ئاشه‌که‌و له‌ناو، دوزخه‌ی ئاشه‌که‌وه، به‌ده‌م، ئاوا پرو‌ن. بو‌ ئه‌وه‌ی ئاش نه‌میزی، ئه‌بی، زه‌مبوره‌و ته‌مبو، جوان به‌رانبه‌رو راست و پاس‌ت بکری و جوان ئاوه‌که، بدا، له‌په‌ره‌ی تو‌په‌که‌و قینکی، بکاته‌وه.

- هه‌ندی بته‌ماله، که له‌به‌ره‌ژاری ده‌سیان به‌ئاسیاو نه‌گه‌یشته‌وه به‌ده‌ساریا هاره‌ واتا:

ئاشی ده‌سی، گه‌نمیان، کردو‌ته، ئارد.

هو‌ره: HORA سنگیکه، له‌دار، یا، ئاسن ساز ئه‌کری، له‌کوردییا، ئه‌لین: دارتا هو‌ره‌ی له‌خو‌ی نه‌بی، ناقه‌لشی، یانی: دار تا‌پوازی له‌خو‌ی نه‌بی، له‌ت و په‌ت نابی - مامر خو‌ی خو‌ل نه‌کابه‌سه‌ر خو‌یدا، که‌س، ناتوانی خو‌ل، به‌سه‌ر مریشکابکات، یان وه‌ک، ئه‌مه: هو‌ره‌ی بو‌ ده‌کات، نه‌رم، هو‌ره‌ی، بو‌ئه‌تاشم. هو‌ره‌ی بو‌ساز ئه‌که‌م.

ده‌سار = هاره:

-۱

که‌لامی سه‌ید محمهد - سادق - سه‌یدی - دوه‌م:

هاره سه‌خته‌نی، هاره سه‌خته‌نی	توسه‌نگ سیای ساچیو به‌خته‌نی
هاره‌ی هه‌راسان هه‌رده‌ی، هه‌رده‌گیل	خاس خول دهنه ویت چون دیوانه‌ی ویل
ئامانه‌ن ده‌ستت وه‌ده‌ست یاره‌ن	په‌نجه‌ش ریش نبو‌هاره‌ ه‌اواره‌ن
هه‌یچکه‌سی ده‌سش نه‌ده‌ست یارنه‌بی	هاره‌چی وه‌شی چه‌نی هار نه‌بی.

٦٩ - شه پۆل

یانی: هه‌لی ده‌قلیشینی، هوره‌ی بو‌ئه‌که‌م له‌ئاشانه‌وه‌دا زاراو‌یه‌که‌بو‌قایی‌م کردنی
 زارو باره‌که‌ی، پوازو هۆر، به‌کار‌ئه‌بری، له‌باره‌ی ئاسیا‌وه‌وه‌قه‌سه‌ی نه‌سته‌ق و په‌ندی پیشیان
 زۆره، ئه‌وانه‌ی وائیمه‌ بیستومانه‌بو‌تانی ئه‌گیرینه‌وه:
 ئه‌لین: ئاشی فره‌هار‌وردیش ئه‌هار‌ی و زبریش یان، ئه‌لین: ئاش ده‌نگی دی‌و‌ئاردیش
 دیارنیه - یاوه‌که‌ ئه‌لین: ئاش له‌بیری‌ک و ئاشه‌وان له‌بیری‌ک دایه.
 مانای ئه‌مه‌له‌که‌ئه‌لین ئاشی فره‌هار‌وردیش ئه‌هار‌ی و زبریش، به‌م جو‌ره‌یه، یانی:
 مانای ئه‌مه‌یه‌که‌ئه‌لین: ئاشی فره‌هار‌وردیش ئه‌هار‌ی و زبریش... مرو‌ف ئه‌گه‌رزو‌ر بلی‌بی و
 زو‌ر قسان بکات. قسه‌ی چاک و به‌ریو‌جی‌گه‌یش ئه‌کات و قسه‌ی کال و نه‌کولیو‌و ناله‌باریش، به
 سه‌ر، زاریدا، دی‌و له‌ده‌می ده‌رئه‌په‌ریت، که‌وابو، ئه‌بی، ئینسان، وریای خو‌ی بی‌ت.^١
 ئاش تاییرازی نه‌که‌ی «ئارد» «گه‌نم» ورد ناکات یانی: هه‌روه‌که‌ئاش تا ئاش
 وه‌ستاییرازی نه‌کات و به‌رداشه‌کان، گرنال‌گرنال، نه‌کات و به‌ده‌مه، چه‌کوش گرنج، گرنجی،
 نه‌کات، باش، ئارده‌که‌ورد ناکات به‌لکو‌خرایی لی ئه‌کات، مرو‌فی ناله‌بار و ناقولایش، تا
 ده‌نگی نه‌ده‌ی یا (نصیحه‌تی) نه‌که‌ی، یان هیندی‌جار، ته‌می نه‌که‌ی نایه‌ته‌سه‌ر، هیل و مل ناداته
 کاروبارو ئه‌یه‌وی، مل هور‌ی، بکات، یان، خو‌ی، به‌سه‌په، حو‌ل له‌قه‌له‌م، بدات. ئه‌گه‌ر
 که‌سی‌ک، زو‌ر قسان بکات و نه‌ی، بریته‌وه‌پی ئه‌لین: ئاشه‌که‌ی، لی کردوه.
 ئاشی ئاولی‌براهه، کینایه، له، نه‌بونی بزوتنه‌وه‌یه. سه‌رم له‌ئاشیدا سپی نه‌کردوه. یانی:
 ته‌ق و چه‌فم زو‌ر دیوه‌و ئاو‌ه‌زو ته‌جره‌به‌م زۆره.
 له‌ئاشی زو‌ری پیچوه‌و له‌ری یه‌په‌له‌ی ده‌کات. نیوی به‌کو‌ره‌گه‌ی ئاشیدا چی. یانی:
 تون به‌تون بی‌ت و بکه‌ویته، ناو، قه‌بری، ته‌نوره‌ی ئاشه‌وه.
 کردیه‌سه‌ری‌نای مال‌یته‌وه. یان، وه‌سه‌ری، کرد... گه‌نم لی‌ده‌کات به‌لام، ئاردی
 کو‌ ناکاته‌وه.

١ - زو‌ر بلی و چه‌نه‌ویرغه، نه‌بی. ئه‌گه‌ر زوان بی‌لی سه‌ر سلامه‌ته - موله‌زمانی بروی - زمان نه‌برم سه‌رت ئه‌بری
 سه‌رم - زوان باز قسه‌یه‌له‌دلیا‌جی‌گه‌ناگری - زوانی له‌ته‌ک سه‌ریدا بازی ده‌کات - زوانم بازو سه‌رم سلامه‌ت کورد ده‌لی
 با مال‌یکمان با ئه‌وسا له‌سه‌ر سواق دیواره‌که‌ی ئه‌مان کرده‌جهنگ (شه‌پۆل).

۷۰ - باوی کور دهواری

ئەمە کینایە لەو بەزۆر بلیه نای برپتەو، قسە کانیشی، زۆر بیی تامن، بی نه تیزەن: دەلیی
 ئاشە - وە ک ئاشوایە یانی: خوړایە و پریشتیای خوړینه. سەری بوە تە، ئاش و... بوە تە، ماش.
 یانی: زۆر خووی، ئە تورو قینیتە وە خووی بە دارو بەردا، ئە داو خووی ماندو شە کەت، ئە کات
 بە تیکرا ئامرازی ئاش.^۱

ئە مانەن: قولکە ی ئاشی - وڵدانی ئارد. ییل، دەمە ییل، ییلە، بآلی. - ئاردمال، ئارد
 دە رکیش. - چە کوچ، چە کوش. بیزار کردن - لەواز، شەمشیرە - گەردەل، دارگەردەلە.
 ئاش وە ستا. - بەرداش. - هۆرە، پواز، تەوەرە، بستە، کە پوله، کاسە، کاج، ربه، پوت،
 ئاش نانهو، باراش، ئاشەوان، ئاسیاوان، مزە، ئاوان، دان، پئی و دان، دایمە گەر. ئاشە کە،
 دە میزی. ئاشی لە میز تە بی هەر دە میزی، بەرە بەی گەورە دەی پیوی، ئە سەم نوپە بە،
 جو ناخوا. دایکی لە ئاشی ئە کەم. ئاشی ئاوی، ئاسیاو، ئاشی ئاوری. ئاشگێر پیک ئاو، دە ساو.
 پەرچ، پەرژین، پەنجەرە ی دارین. دولاش و تەنورە، حەوالە، زە مبورە، گونج، پەرە، پەلی،
 تەمبو، توپ، مورو، چەرخ خوان، خوانک، دارخوانکە. بەردە مورو. بستە، بلیسک. تەوەرە.
 بەر و لە، پا، پی، کۆرە گە، دۆزە قە، بانیزە، دولیان، قونە گالە، کور و لی. کەویژە، کەویژ،
 لەری و چینه کی. گەر و، گەلو، باندۆل، بەن کەویژە، چە قەنە، جەغفە. بومە تە چە قەنە ی ئاشی و اتا:
 ئار او قارام لی هە لگیاو و. هەر، لە خو مە وە، دیم و ئە چم و. ئە رۆم. لە کوردیا بە هە لپە رینی
 ناشیانه و جلفا نە و نە زانانە ئە لێن: چە قە سەما، لەو، ئە چی گۆر او هە ی (چە قە نە) بیت. ئە لێن
 لە ئاسیاو کە ی گوندی هە جیجا چوار کەس بە شدارن، یە کیک لە وانە، بوە تە، ئاشەوان و بە شی،
 ئە و سێ بە شدارە کە، سالانە بە دوانزە سیانزە تە غارگە نم بە ئیجارە ئە گری. ئە مە نیشانە ی هە ژاری
 وە کزو کە ساسی خە لکی ئە و ناوە ناوە بە، کە تاغوت و تاغوتیان، خو یان بە سەر گە لە کە مانا
 قە ف کردو و دیل و بەردە سمایی کردو. دە ی تاکە ی نە خویندە وارین و هە ژار دە ی ئیمە ی
 کوردیش وە ک جارن برۆین بە دۆ خویندن و فیرونی عیلم و زانیی رۆژ، کە بو حال و ژیا نمان
 موفیدو بە کە لک بین، کەم سەرداخە ی و وە دوا کە وین، با بە فیرونی عیلم و تیکنیک خو مان
 تە یار بکە ی و خو مان بەرینە ریزی مروفە سەر کە و تە کانی جیهان، تالە دنیا و قیامەت بە کە لکی
 خو مان و خە لک بین و بەرزو سەر بلیندین (شە پۆل).

۱ - بۆ زیاتر روون بوونە و بروانە: و تارى تە حقیقی لیکۆ لەری زانا کاک قادر فە تاحی قازی ئوستادی زانکۆی تە و ریز.

۷۱ - شه پۆل

با کوردی بنوسین و که له پوری باب و با پیرانمان تۆمار بکه یین

با کوردی بنوسین و که له پوری باب و با پیرانمان تۆمار بکه یین کوردی، زمانیکی، له بارو تهر و پاراوه، وه، یه کیکه لهو، زمانانهی و، زۆر سرنج را کیشه، شیرین و خوش ئاههنگه، موتهناسیب (الاجزایه)، غه نی و تیرو تهسهل و بی نیازه، سروشتی و مه ندو قوول و بیین و راست و بی گری و گول و زوریش راسته و خووصه ریحه، خودانی جوانی یه کی تاییه ته، زۆر ریک و پیکه، وه لرزار، ره وان و خونجا و یگونجاوه، کوردی ره زا شیرین و ئیسک سوکه، کوردی زمانیکی فهلسه فی و هونه ری و دینی و ره زمی و جهنگی و هماسی و غه نایی و عیرفانی و زانستی و شاعیری و زانیاری یه، فره و زور ته روله بارو پاراو و پهره دار و پهرله بارستای و بار ته قای یه، کوردی زمانیکی به رزو بلیندو هه ستیاریانه یه، له باری و خونجاوی، ههر له خووی ده کالته وه.

به لاغه و پاراوی بیژه و بیژه وانی و بیژه وری کوردی، له راست خو یا زۆر مایه دارو

ریشه داره.

شا کاره کانی، ئەم، زمانه، له پروانگا و دیمه نی هونه ری و زانیازی یه وه، زۆر هیژاو، به نرخه و ئیمتیاریشی فره س. زمانی، کوردی له ناو و بیژه و ران و هه ستیاریان زۆر به رزو ته رزه و له دور، له چاو، ئەداو دیاره. به لām و هه ک خاوه نه که ی، لیقه و ماوه. له کاروانی، شارستانی و ژیار، جیماوه، چونکا زانی کورد، وه ک چرایه هور و تیشکی، بوخه لک و لاوه کی بوه و بهر پی، خو ی تاریک کردوه و نه ی بینوه و بیژه و ران و زانیانی کورد، ئە و هه موه، خزمهت و رازه یان، به فه ره نگی بیگانه کردوه، به لām، له ته ک، زمانه زگ ما کی یه کوردی یه که ی، خو یانا، نه بان و نامو و خونه گریون، به داخه وه، زۆر به یان عاره بی نوس و پارس و ترک زوان و کوردی نه زانن، هه روه که له باوی فه قیه تیدا، رامانگه یاندوه، کورد زانی پایه به رزی، زۆر بوه، به لām، وه ک چراهه رتیشک و رونا کایی یان، بولاوه کی و ئەم و ئەو و ناکه سان بوه، سه ره یان بوخه لک کردوه، که چی، بنه یان، بوخو یان، نه کردوه. بو ئەم و ئەو و زۆر، دل ئاوان. به لām، له راست، فره نگی، خو یان، چاو چنوک و له ناو، خو شیا نا، بو یه ک تر، خه نیم و میمل و دژن، ئەوه یه، پیشینان و تو یانه: دار تاهوره ی، له خو ی نه بی ناقه لشی.

۷۲ - باوی کور دهواری

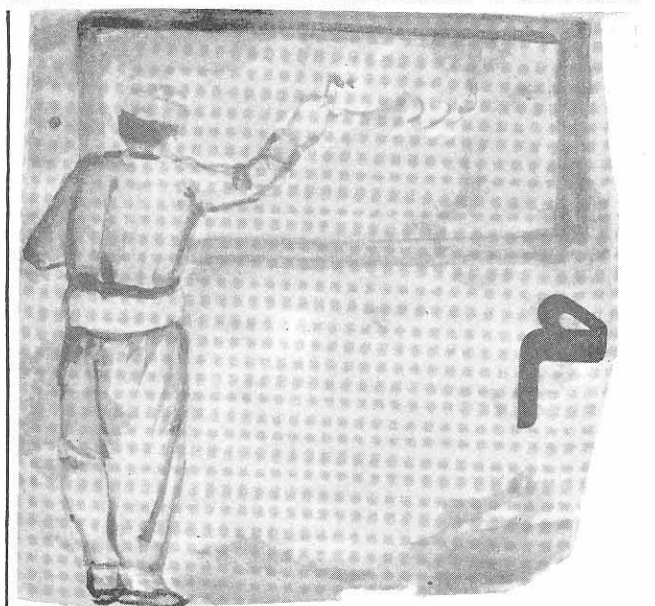
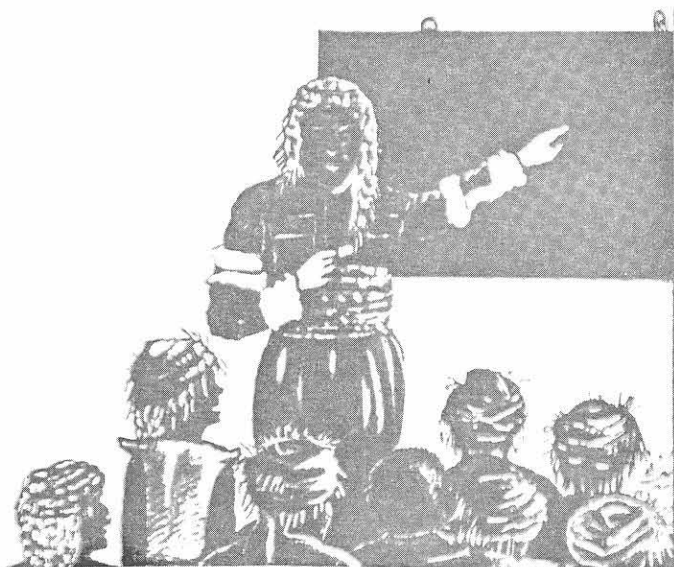
لیکۆلینه وه یه ک:

دانانی چهن نامیلکه و کتیب و پراویک که همه مو لایه نه کانی فرههنگ و زانسته کانی گهلی کوردبگریته وه و بلیندی و نزمی و بهرزی ژیانی تهواوه تی میژینهی میژوی کوردستان بهوردی وه پیک و پیک دهرخاو رونی بکاته وه ئاره زوی ههر کوردیکی دل پاک و خوین پاکه.

دابین کردنی ئه و مه بهسته وه گه ییشتن بهم ئاره زو و ئاواته پیک نایی تاگشت بهیت و باوه کانی ناو کورده واری خر نه کرینه وه ولی یان نه کو لریته وه.

بو دانانی میژوی کاملی کورد، چه له باری رامیاری وه چه له باری کو مه لایه تی، وه چه له باری میژینهی میژوی شارستانی و ئاینی و دینی وه زانستگه ل و پیشه و ده سکرده کان و ئابوری و زانیاری و جو خرافای میژوی یه وه و ههر وه ها له باری میژوی گشتی و مه ته قه بی و ناو ناوه بی یه وه، ته نیا سه ر چاوه کانی میژویی به س نه. به لکو پر بایخترین و پر باوه ر ترین مه به ست له م بابه ته وه، ئه بی له لابه لای دیوانی هونه ران و شوینه وارو بهیت و باو و مه به ست و یژه بی و هونه روه ی نه خوینده واران ناو کورده واری دا، به ده س بین، وه له گه ل ئه و مه به ستانه ی و له ناو پراوه میژوی یه کانا هه ن، لیان بکو لینه وه و لیکیان بدینه وه، جاله ته ک ئه و مه به ستانه ی و له ر یگه ی که و ناراو کو نه ناسیه وه، به ده س دین گه لاله ی میژوی ته واری کورده واری لیساز که ی و ریک و پیک خه ی.

ئه بی بلین: بهیت و باو له بابه ت فرههنگی کورده وه، که به شیوه بیکی گشتی زمان و ئه ده ب و یژه و واژه و فیهه للوغه و زوانه وانی و زاراهه ناسی، وه شوینه وار، وه یژه ی ره مه کی ناو کورده واری، ههر وه ها فه لسه فه و عیرفان، ئه و مه به ستانه ی و نوینگه و سه ر چاوه و بناوانی هه لقا لاندنی زه وق و چه شه و سه لیه و بیره و هری ناو کورده واری یه، که له چه رخ و خوله کانی، دورو ناوه راست و تازه دا هه بون و له م خوله دا، وه ئیستا گه ییشتونه ته، ده س ئیمه، ئه بی، له پیش هه مو کاریکا خر بکرینه وه، زور به له ز له چاپ بدرین. له پاش ئه مه نوبه و نوره به خوینده واران و لیکو له ران ئه گا، تا به سانایی و سوک و ئاسان، پتوانن بیگری و گول و بی کو سپ و قورت و بی ئه وه خو یان ماندو بکه ن، که بهیت و باو و شوینه واری ناو

ما مۆستا

ئەو مامۆستا بە خریکی نو سین و

فیزکردنە و لە بان تەختە ی

پشەو ئەنوسی •

۷۳ - شه پۆل

كوردەوارى كۆيكەنەو و فەرەهنگى كوردى دانين، خەرىكى سرنجدان و پياچونەو وى بهىت و باو و كوكراره كان بن، وە لەم ريكەو و جوان بەوردى بكوئەو، وە هەنگاوى راست و دروست و بە كە لك و بە جىي و خونجاو، هەلگرن.

سرنجدان و پياچونەو وى فەرەهنگ و زانستگەلى ناو كوردەوارى و كو كردنەو وى ويزە و ئەدەبى عاميانە و شوينەوارى: «فولكلورىك» لە باروبابەتى زانين و ناسينى ويزە و ئەدەبى باو و اتا: «رەسمى = كلاسىك» پيوستە. مەسەل و چىروك و خو و رەوشتى جوان و گورانىه كانى ناو كوردەوارى ئاوينە يە كى، روناك و بالانوينە كە تەشك و ديمەنى، راستەقینەى دل و هەناو و بەزەبى و خوشەووستى و پيوستىه كانى ژيانى مرو له كوردەواريدا، پيشان ئەدا.

ئەدەب و ويزەى ناو كوردەوارى پەردە يە كە، رەنگين، ئەلىي كۆلكە زىرپىنە يە، كە تال و پويه كەى خەم و شادى، راز و نياز، نەتەو ووستى، خەلك دوستى و ژيانى خوگرانىه ئەوان، ئە گىرپتەو و ئەنوئى. مروى زاناوژىر و وريا زور جوان وە زورباش ئەتوانى لە پروى سرنجدان بە بهىت وە بە باوى كوردەوارى ميژوى ئابورى، زانبارى، فەرەهنگى و هونەرى وراميارىانە، وە كونجو، كەلىنى تارىكى ميژوى كۆمەلايه تى و شارسانى گەلى كوردى بەشەرف بەشخوراو، دەرخوا و ئەو پەردە پەشانەى وا بە ئانقەست لەلاين دوژمانى كوردەو و كشاو بەسەر ميژوى ميژينەى گەل و نيشتمانى كوردا، لايان دا و تالى، شيرينى، كويرەو وەرى، بىرەو وەرى خوش، ناخوشى خەلك رۆن كاتەو وە جوان بى نوئى.

ئەدەب و وەيزەى رەمە كى ناو كوردەوارى هەوين و ئاميانى چىژەو هونەرى خەلك و كۆمەلايه تى نيشان ئەدا و زور جارن، هوى كامل بونى ئەدەبى باو: «رەسمى» پىك دىنى وە هەر وەها بەسەر توپ و قاش، پايه، سەرملەوانە، بەرمور، ناو راستى گەردن بەندى تەلاى دەستەو شارى بىر، راي ژىران، زانايان و هەستى پىرپىسەى دەرونى كوردەوارى نوئىنەرى راستى لە بەرانبەر داھىنان و نوژەنى بەرزو بلىندا ئەژمىردى.

لىكوئىنەو و پياچونەو وى ويزەى، روالەت سادەى، ناو كوردەوارى هەر بەو، ئەندازە يە، كە لەبابەت نواندى نىرمى زوقم لىكووتوى، ژيان و بىرو باو وەرى ئەم گەلە كوردە رەسەن

۷۴- باوی کور دهواری

وجسنه بایخداره، له بابهت دیتنهوهو دوزینهوهی و شهو واژهی گوم کراوی، زمان و ویزه گرنگو و پرپایخه! وه هر وهها له بابهت دهرخستن و سرنجدان بهمه بهست وهسته کانی دهرونی و دیتنی دیمه نی مروثایه تی له ناو قوژبن و سوچیکی کومه لایه تی سرودا بایهخ و نرخیکی یه کجار گه وره و گرانی هه یه. وتو ویزه و وپندو چیرۆک و گورانی و چریکه و چریکه چرین و فرههنگی خه لک و که له پوری کومه لایه تی ئاوبنه یه کی بالانما و روشنه که زور دیمه نی، راسته قینه ی کومه ل و فرههنگی خه لک به جوانی نه نوینت و نیشانی، ئه دا، بهیت و باوی کومه لایه تی، یا باشر بلین: ویزه و ئه ده بی کومه لایه تی، په رده یه کی رهنگاو رهنگی، هه مه چه شنه یه، که تارو پو و رایه له و ماشه ری، ئه و، په رده یه، پره له خوشی و ناخوشی و تالی و سویری، جاویست و تی بینی کومه ل و هژیان و به سه رهاتی، ساکاری خه لک و گه ل نه نوینی و جوړه روداوه یه کمان، بو دهر ئه خات، که هه یچ کات وزه مانیک میژو نوسه کان، نه یان تو انیوه، به تان و پویا بچن وه یا بتوان سه ری ماشه ری، ئالوزا و بدوزنه وه و جوان لپی ورد بینه وه، هر وهها تیگه یشتن و پی گه یشتنی گه ل و هوز له پله ی زیار و شارستانی دا نه نوینی و دهری ئه خات، که ئه و گه له، له چ پله یه کسدا یه، هه روهها ئه توانین بلین: ویزه و ئه ده ب و بهیت و باوی کومه لایه تی، زور جارن، وه له زور جی یاندا فریای ویزه و ئه ده بی جیگرتو و یه ک گرتو، ئه که وی و ئه یته هه و دایه ک، له نیوان چینی سه رکه و توی پیش که وتو و چینی پاش که وتو و هه ر، وه هایش، تو یژی نیوان خوینده وار و بوره پیاوله یه کترینزیک ئه کاته وه که و ابو هه ر چند فولکلور و ویزه و ئه ده ب و بهیت و باوی کومه لایه تی، له هه ر مه لبه ندو سنورو هه ری میکا، هه بی ناکری چاویان لی پو شری. ئه گه ر، بیته به جوړیکی شیاو و پویست له بهیت و باوی کومه لایه تی و که له پوری خه لکی باش بکو لینه وه، میژو نوسه کان و لیکوله ران مه یدانیکی پان و به رین و به ربلاویان، گیر ئه که وی.

فولکلور: یا هونه ری عامیانه پایه و بنه ره تی ئه سللی ئاسه وار و شوینه واری هونه رییه که له دنیا دا به دی دیت، له م دوایی دا هونه ر مه ندانی کورد و نیشتمان و ولایتیش بو به دی هینانی شوینه واری هونه ری ئاوریکی جوانیان بولای فولکلور داوه ته وه و فولکلور له موسیقا و ویزه و ئه ده بیات، دا بنج و بناوانیکی هه ره گه وره و پرله چیژه ی خوش و هونه ره چونکه شوینه واری

۷۵ - شه پۆل

فولکلور، دەس کردی تاکه که سیک نییه، ئاههنگ و گۆرانی و قام و بهسته گهلی فولکلوریک، کانگای هه لقولانی هونه ره. که به در یژای سال و کات و زه مان ئه گونجی به سه دان سال له ناو خه لکاده ماو ده م هاتوه و شان ه کراوه و سه روک و بنوکی گیراوه و کامل بووه و گه بیوه، که وابوو هونه ری فولکلوریک نوینه ری سه لیه ی هونه ری هه مو که سیک یه ک هه ریم و شوینه.

هونه ر مه ندانی که هه وینی شوینه واره کانی خو یان له م جو ره هونه رانه وه رگرتووه، پیوه ندی زیاتریکیان له گه ل خه لکیدار اگیر کردوه. داب و ده ستوری باو له ناو کورده واریدا ئه بی له گشت به شه کانا چ هه لپه رکی و شایی و گۆرانی و بهیت و باوه کانی تری ناو کورده واری، کو بکری نه وه و را گیرین وله چاپ درین، و پیوسته هونه ر مه نده کانی شمان له ریشه گه لی ساز و ئاواز بنچینه ی له سه ر هونه ره سر و شتیه کان و خو ما لیه کان بی و هه م ها و تا و لفی هونه ر له دنیا بیته وه ئه م کاره ته نیا له ریگای سر نجان به فولکلور و چاو، خشان به م سه ر چاوه گه وری هونه ری گه لیه وه یه، که که لک وه رگرتن له گه لاله کان، شایی و هه لپه رکی ئه شی و ئه گونجی. ئه بی باوه ر بکه ین که شایی و ره شه له کی، ناو کورده واری یه کیکه له وه، شوینه واره، تاییه تیانه ی، ناو کورد، که له ناو هه یچ، که لیکا به م ره سه نیه نه ماوه ته وه.

بی گو مان زور به لگه ی وا هه یه، که هه ر له ناو، که له پورو بهیت و باودا ئه کری، بیان دوژی نه وه وه بو ده رخستنی هیندی مه به ست که تانیستا له ناو، ئه ده ب و میژودا نه دوژ را و نه ته وه، که لکیان لپی وه ر بگرتن، جا لیره دایه، که ئیمه بایه خی، که له پورو بهیت و باوی کو مه لایه تی مان، بو ده ر ئه که وی و لیمان رون ئه بیته وه، که چلو ن هوژه جس ن و ره سه نه مادو کورده کانی ئیمه، تاچ راده به ک توانیویانه هه ستی جوان و خا و نیان، له ناو ئه و چیر و ک و که له پورو بهیت و باوانه وه بنوین و رای بگرتن، زور به ی ئه وه هه ریمان ه ی واکوردی، تیا نیشته جین، له بهر ئه وه ی چیا و زه رد و چرو به رد و هه له تن، وه له روانگای جو جرافیای شه وه، له باریکی تاییه ت دان، گه لانی بیگانه که متر، توانیویانه هه ل بکو تنه سه ر هه ریمه کانیان و له بهر ئه وه ئه وه هه ریمان ه شیو و روباری زوره و کو یستانه، ئه گه ر هه لیشیان کو تاییته سه ریان، نه یان توانیوه خو یان را گرتن و بمیننه وه. بو وینه، هه لمه تی ئاشور بان نیال و هه لمه تی ده هه زار،

۷۶- باوی کور دهواری

سوارهی یونانیه کان، له کاتی گه پانه وه یاندا بو، یونان به پیی نوسینی گزنفون و ههروه ها ههلمه تی ئەسکه ندهری مهقدونی و شالاوی عه رهب و مهغول به فیرو چو، چونکه کوردکان گه لیککی تازاو نیشتمان پهروه رن، بیگانه کان نه یان توانیوه له نیوئه وانا خو بگرنو جیگه بوخویان چاک و خوش پکن. جاله بهر ته وه یه، که بهیت و باو و ئەدهب و که له پوری خو یان به ره سه نی راگرتوه و نه یان هیشتوه، ئەدهب و ویزه ی بیگانه زور ئاو یته ی بی.

لیک دانه وه و لیکولینه وه ی ویزه و ئەدهب و که له پورو بهیت و باوی گو مه لایه تی، به و، پی یه یی که ژبانی ساکارو- بیرو باوه ری، ئەو گه له، ده ره خات هه ر به و پیه ییش بو لیک دانه وه ی ویزه و ئەدهب و میژوی کوردستان له باری ئابوری و فره نگی و گو مه لایه تی و رامیاریدا پیو بیسته که لکی لیوه ر بگیری له کاتی لیک دانه وه ی که له پورو بهیت و باوی گو مه لایه تی دا، زور وشه یا ته ی و امان وه بهر چاو ته که وی که ساله های ساله، به ده س لی نه د راوی و هه روا ماونه ته وه.^۱

بهیت و باو

له نیو شوینه واری که له پورو فولکلوری زمانی کوردی، به صه دان مه نظومه و چیرۆک، به ناوی بهیت هه ن که له هه ر باب به تیکه وه سرنجدان و چاو خشاندن به وانه دا، به تایبهت له بابته ویزه و ئەده به وه زور پیداویست و گرنکه. بی شک ویزه و ئەده بی ره مه کی و عامیانه ی نیشمانه که مان ریشه و بناغه ییکی هه ره گرنک له ریشه و بناغه ی ویزه ی کلاسیک مان ئەژمیرد ری، خو بندنه وه و لیکدانه وه ی ئەو که له پورانه، ویزه ی که ونا رمان په ره دارترو داراترو و پته وتر ئە کات.

زمانی کوردی شالقیکی ره سه ن و به رزه له زمانه کانی هیندو ئوروپایی، زمانی کوردی به پیی ده ره تان داری و په ره داربون و سه رته لی یه کی تایبهت که هه یه تی بیگومان زورباش ئە توانی لق و پوپ ده رکات و ته رز، به اویت و په ره پستی و گه شه بکات به تایبهت له بابته ویزه و واژه ی سمرو شتی وه، زور زور غه نی و بی نیازه.

۱- بو زانیی زیاتر بروانه سه ره تای شیخی سه نمان به قه له می موحه قیقی پر کار کاک قادر فه تاحی قازی ئوستادی زانکوی ته ویز (شه پول).

۷۷ - شه پۆل

باش ئەزانین وێژەى عەوامانە و بەیت و باو و چیرۆکە کانی زمانى کوردی بەو هەمو جوانى و ناسكى و پێكى و نیکتە گەلى جوان، جوانى و یژەبى و هەر و هەوا و شە گەلى کۆنە سالیان تێدا یە، هیما ن بە و جە شەنى کە ئەبى چاودیری لى بکری و سرنجى بدری، لە لایەن، زانایانى خۆمانە و هە چاوه دیری ئەو تۆی لى نە کراوه و لى نە کولراوه تەو و پیاچونە و یەشى تێدانه کراوه، و هەر و هە بە دەس لى نە دراوی و نە ناسراوی ماوه تەو، بە لام زۆر لە میژە سرنجى خۆرە لآت ناسانى بۆ لای ئەم گەنجینە و میراتە کۆنە سالی کوردی یە، راکیشراوه و چاوه پیاخشان و لیکۆلینە و هە بە کە لکیش لەم بابە تەو تارادە یە ک کراوه، و تمان: چیرۆک گەلى مەنزوم زۆر بە ناوی: «بەیت» لە ناو کە لە پوری تێمە دا زۆر و بریکیان کە و تونە سەر زاری خە لکی، و هە کە جاکە خۆشە یان لیهاتو، بەیت بە شیو یە کى تاییەت لە لایەن شایەران و قسە زانان و بەیت بیژان و هونەر مەندان، هونراوه نە تەو و هەر روداوه یكى گرنگ، کە روپی ئەدا، لە لایەن، بەیت و یژانە و هە هونرا یە و لە مە جلیساندا، بۆ پیاو، مەزنان و هە لە مژگە و تانابو خە لک بە دەنگ و ئاوازی، خۆش ئە خۆنرا یە و هە، خە لکیش ئەو بەیت بیژو بەیت خۆینانە یان بار بو ئە کردو تە نانەت، لە لایەن پیاو مەزنانە و هە، خە لآت و بەراتیان، بۆ ئە برایە و هە.

بەیتە کوردی یە کان، هەر لە میژە و هە جیگە ی سرنج و: چاودیری خە لک بون و چە ندین چە رخ خە لک گو یان، بۆ راکرتوون و دل و گیانی خۆیان لە و سەر چاوه ئاوه پاک و زولالە دا، پاراو و تیر او، کردو بەیتە کوردی یە کان، کە رایە ئە ی هاو ریشمینی لە دلە و هە تە ماشەر، تە نراویشیان لە گیانە و هە گیراوه و نوینگە ی زیندوی زهوق و ئیشیا و هە ست و بیرو باوهر و بەزى پێدا هاتن و ئاوینە ی ژبانی، خە لگی رۆژگارانی رابوردون، و هە چونکە لە دلە و هە هە لقاو ن بى شسک بە دل و گیانی شە و هە ئە نو سین. هیچ کوردیک نییە، نە زانی کە میر تاژ دین، بۆ رزگار بونی: «مەم» مال و سامانی خۆی ئاگردا، یان «میر حوسین» باوکی «لاس» چلون شیریکى یاخی: لە ناو، جەنگە لا کوشت و «میهر» لە پێی «وفا» دا چلون خویى بە خت کرد، یان شور مەحمودی ناکام دواى بیستنى خە و هە رى درو یى مردنى ئە وین دارە کە ی، چلون خۆی دا، بە دەم ئاو و لاقاوی بە لاوه. لە نیو کوردا باو هە ئە گەر کە سیک لە سەر، شتیک زۆر بر او چە نە در یژى پکات ئە لێن ها بەیتی بلە یە، دوا یی نایە! لام وایە مە بە ست «برایم پاتشای بە بە» یە، لە ناو

۷۸ - باوی کوررده واری

کوردابه داستانی هه لبه ست وریک و پیکه ئه لاین: «بهیت» ههروه ک ئه مرو که، له زمانی کوردی یا باوه له سه ره تا یان له ئاخرو ئوخری هه ندیک له مه نزومه که لا واژه و وشه ی: «بهیت تهوتری وه ک ئه مه که بهیت بیژه کان، له سه ره تای به یتا ئه لاین: بهیتی به دلما هات خود ایا بوم ره وان که، یان ئه لاین: ئه ی خه لکینه ئه ی ئه هلی مه جلیس ئه مه وی به یتیکتان بو بگپه مه وه، که هه رگیز نه تان بیستی. لیزگه ی ناوه کانی بهیت گه لی کوردی که له تو حفه ی موزه فه ری به ی پروفیسور ئوسکارمانی ئالمانی، کو کراوه ته ئه وه لیمان حالی ئه بی که هه ر له میژه وه، ئه م جوړه داستانه، مه نزومانه یان به «بهیت» ناو نیاوه. واژه ی «بهیت» و یه ک دو وشه ی هاو چه شن له موسیقاو گوژانی و شوینه واری فولکلوریکه ی باقی ناوچه کانی ولاتی ئیرانا به کار هینراوه، بو وینه له ئاذربایجانا ئه و گوژانیانه ی وا عاشوقه کان به دهنگ ئه ی خوینن «بو یاتی» یان «به یاتی» پی تهوتری ئاغای ئه بولقاسمی فه قیریش له کتیبی گوژانیه کانی ناوچه ی دا ئه لی: جوړه گوژانی به ک له هه ری می شیرازا، باوه که به ناوی واسونه ک «یان» بهیت ناو ئه بری. هه ر وه ها ئه گونجی وشه ی به یات، وه ک ئه مه که ئه لاین به یتی کوردی له بنه ره تا، به ند به نده وه هه ر به یتیک له چه ن به ند، به دی ها تو ه. به ند گه لی بهیت، یه ک ده سه نییه، هه لبه ستراون، که یه ک قافییه یان هه یه و چون شایه ر و خو ویزه کورده کان، نه یان توانیوه به یته که له یه ک قافییه دا بگو نجینن ناچار کردو یانه ته «به ند» یانی له هه ر به ندیکا قافییه ی به نده که بگو ری.

کشف شد، بنا به تائید انجمن
غار شناسان بین المللی، بزرگترین و
عمیقترین غار دنیاست.

غار بیستون:

بیستون چه حکایتها که در دل نهفته
ندارد....

غار بیستون، یادگاری از بشر اولیه
و دوره دیرینه سنگی. این غار که متعلق
به دوره ماقبل تاریخ است در بیستون.
بالای سر مجسمه هر کول به طور
تصادفی از زیر خاک بیرون آمد.

غار پراو، بزرگترین غار وینا...

در فاصله کوه «بیستون» و «تاق
بستان» در بلندیهای کوه «پراو» که
پهناهای طبیعی آن معروف است،
دهانه «غار پراو» قرار دارد.

در درون این غار شگفت انگیز،
دره ای به عمق ۳۵۰ متر و در قسمتهای
عمیق آن چندین آبگیر و یک «آبرو»
وجود دارد.

این غار که در سال ۱۳۵۰ شمسی
توسط یک گروه غار شناس انگلیسی

شیوهی به یته کوردی یه کان

به یته له باری قورس وقایمه وه له چیرۆکه ههلبهسته کانی شاعیره فارس و عهره به کان کال و کرچتر نیه و ده توانین بیژین باشتريشن. که له وانان نوینگی سروشت، جوانی و نه خشیلانه بی، دلبران، نازیه تی ونه به زی مرو، ههسپ، چه ک و باقی تایه تیه کانی مروی تیدا، باس کراوه، له نیو به یته کوردی یه کان، چیرۆک گه له کورت و درێژ وه بهر، چاوئه که وی به یته: دمدم و لاس و خه زال و زه ینه ل و سولتان ئه حمه دی بینار» ئه گونجی بلین: هاوسه نگی «ویس و رامینی» فهخره دینی ئه سعده دی گورگانی یه. به یته یان هونراوه کانی عامیانه ی کوردی و چیرۆک و ئه فسانه گه له هه ر کامیکیان یه کین، له لق و پوپه کانی، هه ره پرپیت و گرنگی، فه ره نگی، ناو، کورده واری و کو کردنه وه ی، ئه م به یته و باوه ی، ناو، کورده واری یه، له هه ر، بابه تیکه وه، پرسود و گرنکه! ئه توانین بلین به یته له بابته مانا و مه به سه وه به م جو ره ی خواره وه یه:

۱- داستان گه ل و ئه فسانه گه لی که له ناو، کورده داریدا، هه ل نه قولاو هه لآم به درێژایی رۆژگار، که وتونه ته ناو، وێه و ئه ده بی نه ته وایه تی کورده وه. ورده ورده و به ره به ره، له گه ل فه ره نگی، کوردیا تیکلا و بووه و به وینه ی به یته و باو، به ریوایه تگه لی جو ره به جو ره له لایه ن، به یته بیژانه وه، هونراونه ته وه وه ک به یته حه ته م و به هه سه و محه مه د حه نیفه و هیتر.

۲- به یته گه لی ناو، کورده واری که ناوه رۆکی مه به سه ت گه لی، ناو، کورده واری یان هه یه و نوینه ری تایه تی یه کانی رۆژگارانی کونه، به لآم هه ندیک مه به سه تی ئه م، چاخه دوایی یانه شی تیکه و تووه، ئه بی ئه مه یه بزاین ئه گه ر بریک جوان ورد بیینه وه، باش بو مان، ده ر ئه که وی هه ره له م جو ره به یته هه نیش هه ندی که ره سه ی غه یه کورده واری یان، تیدا هه یه. به لآم ئه وه نده، ئه م، ده ماو، ده م که وتون، وه ک خومالیان لپها تووه. جیگه و شوینی په یا بونی، به یته کوردی یه کان ته و فیریان، هه یه. ئه گونجی یه ک چیرۆک یان یه ک روداوه ی میژوی نه ته وایه تی، یان یه ک روداوه ی ناو خوی، یان، یه ک بیره وه ری، نادیار، یه ک تیشکان، یه ک، سه رکه وتن، یان بیرو باوه ری ناو خوی، ئاینی و دینی یان: سوژی ده رونیکی، پر به زه ی یانه وه بیرو خه یالی شایه رانه، یان، مه به سه تیکی تیکلا و له وان، بویتته هو ی پیک هاتنی به یته و، به ردی، بن چینه و بنیشه ی به یته و باوی، کورده واری، له سه ر، ئه و مه به سه ستانه و اتمان: دانرابی.

٨٠- باوی کور دهواری

هه جوړیک بیت رۆح و پروانگای بهیت و باو به چه شنیك ئاره زو، هیواو هومید، تال
و سویری، شیرینی، ترشی و تالی، ناکامی، ناو کورده واری دوپات ته کاته وه و بو ئیمه
ته گیریته وه، ههروه ها وه ک چیرۆک و گۆرانی و هه لبه ستراوه کانی تری، ناو، کورده واری
که بیره وه ری به ک، له قاقاو پیکه نین و شادی و شین ناله نال و نوکه نوکی، بی سه ره نه نجام، له
ژیر، چرنوکی، چاره نوسی مروف وه ههروه ها له دهس زورداری و مل هوپی زورداران،
به سه ر، هه ژارانا، وه خه فه تی پشو سوار بونی ده ردو ره نجی سرشت و خو لقا ندن، ده ره نه خا،
وه، بو مروی پر بیرو ژیر باش رونیان، ته کاته وه.

له هیندی له به یته کوردی به کانا رسته و جومله ی، سا کار و ره وان و بی گری و گول به کار،
براون، که وه ک نرکه ی ئاسمانی دل و گیانی خوینەر، ته گری و بولای خوپی رای ته کیشی،
ته م، جو ره به ش و پشکانه ١ «له ناو بهیت بیژانا» مونا جات وه پارانه وهی» پی ته وتی: بو وینه ته م
پارانه وه تان، بو ته گیرینه وه، که له پیشه کی زور به ی به یته کوردی به کانا، دوپات ته کریته وه:

خولایه هه ر تو ی به رزو بلیند

هه ر تو ی ته ده ی، بو ون و نه بو ون

هه ر تو یی گیان ته ده ی و گیان ته ستینی

تو گشت ته م، دنیا به ت، خو لقا ندوه، خو نانۆینی

هه ر تو ی خاوه نی، بیرو را

هه ر تو ی پهروه ر دگار و دارا

هه ر تو ی، ته توانی بلیندان، نهوی که ی.

مردن به رزاییکی سینه کیشه

مرو له ترسانی زور به ئوف و ئیشه

کهس له ده سی ده ر ناچی

یا خولایه قور و زه ل پاچی

خولایه ههر توی خودان اکهره م
 بهیتی هات به دلما
 خودایه شیعر و ههلبه ستم پی ره وان که!
 دنیا م له به رچاو تاریک نه که ی
 خولایه هه رچیت موقه ده ر کردوه
 که س ناتوانی چاری کات
 خولایه ئەم به یتەم پی ره وان که
 تا بتوانم زۆر به باشی، بو خه لکی بلیم
 له مه جلیسی میرو مه زنان
 که شیایوی پاتشاو مه زنان بی.

ئه توانین بلین: ئەم جوړه سه ره تایانه له به یتی کوردی یا ئامیانی^۲ دینداری و خواپه رستی و له خواتر سانی کوردی به یت بیژی تیدایه له رابوردوا، به یت بیژه کانی کورد، «به یت گه لیان» کردو ته چوار به ش:

۱ - به یتی ئایینی و راسته قینه، که تیکه له له ئه وینداری و خولاناسی و له مه به ست گه ل و مه ساییلی دینی و ئاخیره ته وه، باس ئە کا. وه ک^۳ به یتی زه مبیل فروش وه شیخی سه نعان.
 میرزا شه فیع له م بابه ته وه ناوی شیخی سه نعان ئە باو ئە لئی:

۱ - خودان: خاوه ن.

۲ - شیوه ی ته غزول، ته شبیبی مه عمول له سه بک و شیوه ی خوړسانی له ئه ده بیی فارسیدا نیشان ئە داو ئه ینوینی.

۳ - به یتی زه مبیل فروش وه شیخی سه نعان زۆر دور نییه بکین: واژه ی، سه نعان له واژه ی «سانان» ی کوردی وه رگیرایی و کرابیته عاره بی چونکه «شیخ» له نفلیس له گورجستانا، له سه ر لوتکه و کوپو نکلی کیو و چیا بیکی، به رزو بلیندا، که به سه ر ئه و، ناوه، ناوه دا. ئه روانی نیژا وه و کورده کانی یارسان (یاری به یزیدی یان ئیزه دی) شیخی سه نعان به پیروزو پاک و شیایوی: په رستی ئه زانن، فه له کانی گورجستانیش چ به بو ئه ی ئه وه وه که شیخی سه نعان زاوایان، بووه و چ به م هو به وه که شیخی سه نعان خه لکی ئه وی بووه و گورجستانی: بووه، زوریان خوشویستوه و لایان زۆر، ده لال و هیژا بووه و شیخی سه نعان، و اتا: شیخی سانان به «ماما داوید» ناو ئه بن، به یتی شیخی سه نعان له لایه ن فه قی ته یرانه وه: به شیوه ی کورمانجی ژورو کراوه ته شیعر، وه له سالی ۱۹۶۵ ی له لیننگراد له چاپ دراوه، وه هه روه ها مو حقیقی و ئوستادی زانکو ی ته وریز: کاک قادر - ی فه تاحی قازی، له سالی ۱۳۴۶ ی کوچی هه تاویدا، به کوردی و فارسی به یتی شیخی سه نعان، له چاپ داوه و ئەم به یتە بە زمانی، کرمانجی خوارووه و به وینه ی هیجایی یه و هه روه ها به شیوه ی هه ورامی و سورانی کراوه ته شیعر وه هلبه ست.

۸۲- باوی کوررده واری

شیخ صه نعانه که ی ته رسا وه شیکم   ئه پراگیله که ی بییدی به شیکم
من شیره که ی مهس دیده ی مهسیکم   کوشته ی نیش زام موژه ی شهسیکم

وه... بهیتی عه قیده وه بهیتی قهور.

۲- بهیتی عاشقه و باشقان که له به سه رهاتی ئه وینداران و داستانی عاشقانه وه باس

ئه کات. وه ک: بهیتی: مه م و زین و بهیتی، میهر و وه فا و زوه ره و موشته ری.

۳- بهیتگه لی حه ماسی که باسی شهرو شور و نازایی: «ئیسپیک EYPYK یان بهیتی

دیوه خانان که له واند، له شهرو شوپ، وه له ریویایات و مه به ستگه لی میژیوی، باس ئه کری.

چونکه ئه م جوړه بهیتگه له، له مه جلیسی، پیاو، ماقول و میرو مه زانا، خویندراوه ته وه و بازاری

گه رمیان هه بوه، جا له بهر: ئه مه به بهیتی کوړ و دیوانان ناویان، ده رکردوه به لام، له م ده ورو

چاخه دا مه به ست له م جوړه بهیتانه، بهیتی باش و بایخداره، وه ک: «بهیتی دم دم، حه تم

» ئاره حمان پاتشای به به ئه بهیتی له شکری، وه به ده یان، بهیتی دیکه.

۴- بهیتگه لی شیاوی گوړانی و سترانی شایی و زه ماوه ند: لیریک: LYREK وه ک:

بهیتی شه م و شه مزین و زوړی تریش که هه رکام له م بهیته کوردییانه، بوخویان، چهن لک و

پو بیان لیته بیته وه وه ک بهیتگه لی میژیوی، کو مه لایه تی، وه بهیتگه لی «خه یالی» که له زوانی

ئازه له وه، راسته قنیه کانی، کو مه لایه تی ئه گیر نه وه و سمبولیکن.

ئه لین: له روژگارانی پیشودا، ساله های سال شایی و گووه ندو زه ماوه ند به، بهیته کانی

خوالیخوشبو «عه لی به رده شانی» ئه گه راو له م مه یانه دا هیچ که سیک نه ی توانیوه، شان له،

شانی، بداو توژی عه لی، به رده شانی بشکینی، عه لی به رده شانی، که به ماموستای بهیت بیژان

به ناو بانگه، هاو، چاخ و هاو چه رخی ئاوه حمان پاشا و عوسمان پاشای بابان بوه، عه لی

به رده شانی، له داستان و چیروکی رومانیتک وه بو بیژانه دا پسرور بوه، ته نانه ت «بهیتی»: نازو

خدری بو میر به به هوندو ته وه، هه ر چهن به روا له ت حه ماسی و جه نگنه نامه به به لام، به وه ی

که ناوی کیژانی له وا بردوه و جوانی و نه خشیلانه بی کچانی تیدا گونجانده وه ئه وه بهیته ی، به

وینه به کی زوړ ته روپاراو؛ که شان له شانی دیوانی شاعیرانی پایه به رز ده دا زوړ جوان به شیوه ی

شاعیرانه ده ری هیناوه و هوندو به ته وه.

۸۳ - شه پۆل

عهلی بهرده شانی: عهلی بهرده شانی، له بهیتی: نازو خدر که کچان و ژنانی ئاسکۆل و جوان و ناسکۆله هاو بهشیان، تیدا کردوه و بریندارو زامداربون خوینهری خوویی بهره و لای میرگ و چیمه ن و گول و گولکزاریکی دوره ئاویی ئه با وه شانوی شهرو پیاه لپژانی مهلو بالندهی جوان و رهنگین تههئیه بهر چاوی، که سائیک، پهله وه رانییک، که له وجه نگه دا، زامدار، وه یان ته کوژران، وه ک تهوه دهر دو ژانیان ههست نه کردوه، به لکو ده فیریکی زولاییان له شهرایی ته جهل و مهرگیان، به سه ره وه ناوه، وه وه ک هالاویکی ناسک و بیی خهوش له هه وادا ون بوون و تواونه تهوه، ته توانین بلین: ته به یته ههوت په یکه ری نیظامی که نهجوهی کوردمان ته خاته وه بیر، وا به ناو بانگه. که زورهی بهیت بیژان و بهیت خوینان وه خوش خوانه کانی دوایی عهلی بهرده شانی به یته کانی تهویان له بهر کردوه و ده م به ده م بو ته م و تهویان گیراوه تهوه، ته مهش ناوی چهند بهیت بیژی به ناو بانگ: هه لکه تی، خرنال، حه مه به نگینه، و سوشاریه، مه جید گرویی که لب ره زاخان، حاجیله ئیندرقاش، نادری جگه له، ته حمه ده هلو، ته مانه: چهن بهیت بیژو خو ویز بون. وه روداوهی رۆژگار و چاخنی خوینان به یتهی بهیت و هه لبهست ریک خسته وه هونیویانه تهوه، به لام هه رگیز نه ییان توانیوه پی نینه جیی پی عهلی بهرده شانی، له تیو بهیت بیژانا خوالیخوشبو «ته حمه ده هلو» هه ر وه ک له شوینه واره کانیا ده ر ته که وی پیاویکی خاوهن بیرو زور بیر وردیش بووه.

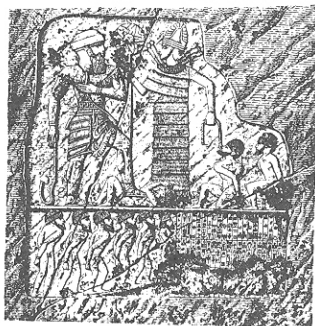
هیندی که س لای وایه: «بهیتی میرزام قه لای خاو» خوالیخوشبو ته حمه ده هه لئا دای ناوه، به لام ته م جو ره بیرو رایه له مروی قسه زان و بلیمهت ناوه شیه وه، چونکه «قه لای» ناو براو له ده ورو بهری شاری مه ریوانه وه یه و ته پو لکه یه کی بچو کیش له و قه لایه ماوه ته وه و ته و به یته ییش له باری زاراوه یی دا به مه ریوانی نیزی کتره به تایبهت که: «میرزام قه لای خاو، میرزام قه لای خاو له سه ره تاوه دو پات کراوه ته وه و ته و جو ره دو پات کراوه یه تایبه تی شیوه و دارژتنی «گورانه» وه شوینی ته ده ب و ویژه ی تیره ی گورانه کان له مه ریوانا، وه جیکردنه وه ی

۱- بروانه: بهر کولی مه نزومه ی میهر و هفا، نوسراوی موحه قیقی بهر یز کاک قادر فه تاحی قازی ماموستای زانستگه ی ویژه ی زانسته کانی مرو فانی زانکوی ته وریز.

۲- بروانه کتیی زانایانی کورد نوسراوی شه پۆل په ره ی ۳۷۷۳ تا ۳۷۷۲ بهرگی ۵ چاپی ۱۳۷۷۴ ی هه تاوی.

۸۴ - باوی کوررده واری

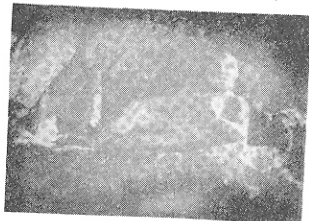
شیوه‌ی جوان و خونجاوی زاراه‌ی ناو براو له لایهن مه‌ریوانیه کان له قسه‌وباسی زانستیار یانیه‌وه نیزیکتره. له بهیتی: «میرزام قه‌لای خاو» واهاتوه که شاریکی ئاوه‌دان و رازاوه و ره‌نگین و پرپیت و به‌ره‌کته له‌ئه‌سه‌ری سته‌مکاری و فه‌ساته‌وه و پیران ئه‌بی‌وه به‌یت بیژله سه‌ریه کی‌ک له دیواره‌روخواه کانی ئه‌وشاره‌دائه‌نیشی و ده‌س ئه‌کابه‌گریان وه له‌بابه‌ت بیوه‌فایی دنیاوی خه‌وه‌ری مروّدا ئه‌دوی و باس ئه‌کات و زورکار له‌خوینه‌رده‌کا، وه‌ک بیستومه‌به‌یتی میرزام قه‌لای‌خا و هی میرزا شفیع‌ه‌خوالی‌خوشبو ئه‌حمده‌ه‌لوا خواه‌نی جه‌زبه‌و حال بووه‌وه‌مالیشی له‌ئاوایی: «قه‌لای ره‌سوله‌سیت» بووه، که ناوه‌ندی چومی مه‌جید‌خانه، پیره‌پیاو و مروّی‌ردین سپی ئه‌لین: یه‌کسه‌دو هه‌شت سال له‌مه‌وپیش ئه‌حمده‌ه‌لوا مردوه. یانی تا ۲/۲/۱۳۷۴ مردنه‌که‌ی له‌۱۲۵۱ی هه‌تاویدا بووه.

نقش آنوبانی نی در سربل ذهاب

مجسمه هرکول

در حاشیه جاده بیستون به کرمانشاه نقش برجسته مرد نیرومندی په‌لو داده بر پوست شیر نمایان است. پشت سر مجسمه که به مجسمه هرکول معروف است، کتیبه‌ای به خط یونانی قدیم و نقوشی دیده می‌شود.

پیکره هرکول در بیستون

نقش آنوبانی نی

چون به سوی سربل ذهاب از سر تأمل گذر کنیم، تصویر «آنوبانی نی» را برکنده در دل صخره‌های آن خواهیم یافت که همراه با کتیبه‌ای به خط اکدی هنوز بر جای مانده است.

رب النوع «نی نی» در برابر شاه (!) ایستاده با دست راست علامت پادشاهی را به سوی وی دراز کرده و با دست چپ طناب نهاده شده بر گردن هشت اسیر را گرفته است. (!) شاه نیز پای چپ بر پیکر دشمنی نهاده است که بر زمین غلتیده است.

